

HET KONINKRIJK VAN GOD

HANS DERCKSEN

VOORWOORD

Deze studie over het Koninkrijk van God is geschreven rond 1992. De literatuur over dit onderwerp is inmiddels weer uitgebreid. In het bijzonder wijs ik op het recent verschenen boek van Lemmer du Plessis: ‘De komst van Christus’.

Hans Dercksen, mei 2012

INHOUD

VOORWOORD	2
INHOUD	3
1. INLEIDING.	4
2. NAAMGEVING.	4
3. BEGRIPSBEPALING.	4
4. IN HET OT.	4
5. IN HET NT.	5
6. VERSCHILLENDE ASPECTEN VAN HET KONINKRIJK.	6
6.1 De 'plaats' van het Koninkrijk.	6
6.1 Ingaan in het Koninkrijk.	6
6.2 De sleutels van het Koninkrijk.	7
6.3 Het geheimenis van het Koninkrijk	7
7. HET KONINKRIJK GODS EN DE GEMEENTE.	8
8. VERSCHILLENDE VISIES.	9
9. SLOT.	10
LITERATUUR.	10

1. Inleiding.

Het Koninkrijk van God of het Koninkrijk der Hemelen behoort tot één van de hoofdonderwerpen van de prediking van de Heer Jezus. Ook na Zijn opstanding sprak Hij er regelmatig over met zijn discipelen (Hand. 1:3). Dit betekent dat het voor christenen van belang is om hier over na te denken. Wat heeft de Bijbel over dit onderwerp te zeggen, wat betekent het voor deze tijd en voor mijn persoonlijk geloofsleven?

In deze studie wordt een systematische behandeling van het onderwerp nagestreefd. Verschillende aspecten van het onderwerp zullen hierbij aan de orde komen. Voor een meer uitvoerige behandeling wordt verwezen naar de (uitgebreide) literatuur over dit onderwerp.

2. Naamgeving.

Voor de naam 'Het Koninkrijk van God' vindt men ook wel de uitdrukking 'Het Koninkrijk der hemelen'. Dit is in het bijzonder het geval in het Mattheus-evangelie. Mattheus schreef het evangelie voornamelijk voor de Joden en bij de Joden werd het directe gebruik van de naam van God zoveel mogelijk vermeden. Ook worden er in de evangelieën uitdrukkingen gebruikt als: 'uw Koninkrijk' (Matth. 6:10, Luc. 11:10) en 'zijn Koninkrijk' (Matth. 6:33, Luk. 12:31).

3. Begripsbepaling.

Het begrip 'Koninkrijk' betekent dat er een koning is die heerst over een bepaald gebied. In deze zin is het 'Koninkrijk Gods' steeds aanwezig geweest. God is immers de Heerser over alle volkeren (Ps. 29:10, 103:19), Zijn universele heerschappij is in de schepping gegrond.

Toch wordt het begrip 'Koninkrijk Gods' eigenlijk alleen in nieuwtestamentische zin gebruikt. Het heeft dan betrekking op het rijk dat baanbreekt sinds de dagen van Johannes de Doper (Matth. 11:12) en het rijk dat de Heer Jezus noemt in zijn prediking.

4. In het OT.

Het begrip 'Koninkrijk Gods' komt men in de N.B.G.-vertaling in het Oude Testament niet tegen. Wel treft men aanduidingen aan met een soortgelijke betekenis. Zo vindt men het begrip 'koningschap' (van de Here) vooral in de Psalmen en het boek Daniël (Ps. 103:19, 145:11, 12 en 13, Dan. 4:3, 4:34, 6:27, 7:14).

Veel teksten uit het OT wijzen op de universele heerschappij van God als heerser over de volkeren terwijl andere teksten weer betrekking hebben op het koningschap van God over Israël (Ps. 48:3, Jes. 41:21, Micha 2:13). Dit laatste koningschap, de theocratie, is slechts beperkt aanwezig geweest en was zeker niet zoals God dat bedoelde. De oudtestamentische profeten spraken (en profeteerden) dan ook van een toekomstige manifestatie van Gods Koninkrijk (| 1 | , pag. 11). Deze manifestatie is begonnen met de bediening van de Heer Jezus in het NT

5. In het NT.

In het Mattheus-evangelie zien we Johannes de Doper optreden met de aankondiging dat het Koninkrijk der hemelen nabij is (Matth. 3:2). De Joden uit die tijd zullen deze boodschap niet altijd goed begrepen hebben. Velen leefden in de verwachting van de Messias die hen zou bevrijden van hun vijanden. Ook bij de volgelingen van de Heer Jezus treffen we een soortgelijke gedachte aan. Zie bijvoorbeeld Hand. 1:6 waar de discipelen aan de Heer Jezus vragen:

Herstelt gij in deze tijd het koningschap over Israël?

Deze hoop was gebaseerd op oudtestamentische profetieën waarin gesproken werd van een herstel van de troon van David en een toekomstig, door God opgericht koninkrijk bijv. in Jes. 9:6). Het Koninkrijk van de Heer Jezus is echter niet van deze wereld (Joh. 18:36) al is Zijn Koninkrijk met de aardse bediening van de Heer Jezus wel in (!) de wereld gekomen.

In de prediking van Johannes de Doper neemt de aankondiging van het oordeel (Matth. 3:10) en de oproep tot bekering een belangrijke plaats in. Hij is de wegbereider voor de Heer Jezus en verwijst ook naar Hem die na hem komt en die doopt met de Heilige Geest en met vuur.

Je zou kunnen zeggen dat in Matth. 4:17 de Heer Jezus de prediking van Johannes de Doper overneemt:

"Bekeert u want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen".

Met Hem is het Koninkrijk van God nu werkelijk manifest geworden in deze wereld. De Heer proclameerde niet alleen het Koninkrijk, Hij demonstreerde het ook. Dit laatste deed Hij in het bijzonder door Zijn wonderen. Zieken werden genezen, doden werden opgewekt en demonen werden uitgeworpen. Ook had (en heeft) de Heer Jezus macht om zonden te vergeven, niet als iets wat in de toekomst kon geschieden (in de hemel) maar ook in het nu op de aarde (Marc. 2:10).

Met het begin van de bediening van de Heer Jezus is het Koninkrijk van God daadwerkelijk het koninkrijk van Satan binnengedrongen. De apostel Johannes schrijft in 1 Joh. 3:8:

Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou.

De strijd tussen de twee koninkrijken duurt echter voort ook al heeft de Heer Jezus op het kruis van Golgotha een principiële overwinning op Satan behaald (Coll. 2:14 en 15). Dat Satan een verslagen vijand is betekent nog niet dat hij volkomen onmachtig geworden is. Juist door de aanwezige zonde in deze wereld behoudt Satan een zekere macht. Daarom is de verkondiging van het evangelie in deze wereld ook een directe aanval op het Koninkrijk van Satan. Immers, waar het evangelie verkondigt wordt, komen mensen tot bekering, worden zonden vergeven en verliezen de machten der duisternis hun greep. De gemeente van de Heer Jezus speelt in de strijd tussen de twee koninkrijken een belangrijke rol (Ef. 6:10-19). De gemeente is zelf niet het koninkrijk van God maar is wel instrument in dat koninkrijk. De kinderen Gods zijn de soldaten in het leger van God en er is voortdurend oorlog, ook al zijn we ons dit dikwijls niet bewust!

Er is tot nu toe gesproken over het historisch aspect en het tegenwoordig aspect van het Koninkrijk van God. Het is onze geschiedenis 'binnengekomen' met de bediening van de Heer Jezus hier op aarde. Het Koninkrijk is nu bij ons (Luc. 17:21) en wij (de kinderen Gods) zijn burgers van dat Koninkrijk. Toch leerde de Here Jezus Zijn discipelen bidden: "uw Koninkrijk kome" (Matth. 6:10). Het Koninkrijk van

God heeft dus ook een toekomstig of eschatologisch aspect (deze tekst kan echter tegelijk betekenen dat het Koninkrijk meer zichtbaar wordt in de tegenwoordige wereld). In Marc. 4:31 vergelijkt de Heer Jezus het Koninkrijk met een mosterdzaadje. Dit zaadje begint heel klein maar het wordt uiteindelijk een boom met grote takken, zodat in zijn schaduw de vogelen des hemels kunnen nestelen (vers 32). Het Koninkrijk Gods groeit dus en het zal zijn voltooiing vinden in onze geschiedenis. Wanneer zal dat zijn?

In Matth. 24:14 staat dat als het evangelie gepredikt is in de gehele wereld tot een getuigenis voor alle volken dat dan het einde gekomen is. De wederkomst van de Heer Jezus is dan zeer nabij maar wordt nog voorafgegaan door een kortstondig optreden van de antichrist (in de grote verdrukking) die door de Heer bij Zijn komst door de adem van Zijn mond gedood zal worden (2 Thess. 2:8). Degenen die de Heer niet toebehoren zullen dan in de vurige oven geworpen worden maar de rechtvaardigen zullen dan stralen als de zon in het Koninkrijk van hun Vader! Het boek Openbaringen geeft echter een meer gedetailleerd beeld van de voltooiing van Gods Koninkrijk in onze geschiedenis. Na de wederkomst van de Heer vestigt Hij het duizendjarig rijk hier op aarde (Opb. 20). Satan is dan gebonden maar wordt na die duizend jaar weer losgelaten. Hij krijgt dan nog eenmaal de kans om de volkeren te verleiden. De legerplaats der heiligen en de geliefde stad wordt dan omsingeld door een aantal in opstand gekomen volkeren (Gog en Magog) maar God maakt hier door een direct ingrijpen een einde aan. De Satan wordt dan in de poel van vuur geworpen en hierna vindt het oordeel plaats voor de grote witte troon. De dood en het dodenrijk worden in de poel van vuur geworpen evenals degenen waarvan de namen niet staan in het boek des levens. Hierna is de nieuwe hemel en aarde er (Opb. 21:1). Dan is de toestand ontstaan die in 1 Cor. 15:24-28 beschreven is. De vijanden van Christus zijn onder zijn voeten gelegd en de laatste vijand, de dood, is onttroond. De Zoon onderwerpt zich dan aan Zijn Vader, opdat God zij alles in allen (vers 28). Pas dan is de vestiging van Gods Koninkrijk op (de nieuwe) aarde definitief voltooid.

De hierboven beschreven visie, dat de Heer terugkomt vòòr het duizendjarig rijk, wordt 'pre-milleannisme' genoemd. Het is de meest algemene visie onder evangelische christenen. Daarnaast is er nog het zg. 'a-millennianisme' (er is geen duizendjarig rijk) en het 'postmillennianisme' (de wederkomst vindt plaats na het duizendjarig rijk). De beide laatste stromingen zijn niet bijbels te verantwoorden.

6. Verschillende aspecten van het Koninkrijk.

6.1 De 'plaats' van het Koninkrijk.

Het Koninkrijk van God is daar, waar God en de Heer Jezus regeren, dus daar waar Gods wil gedaan wordt. Het is daarom eigenlijk niet geografisch te localiseren (Luc. 17:21). Daar waar Gods wil gaat geschieden, zoals in de hemel Gods wil geschiedt, daar 'komt' Gods Koninkrijk (Matth. 6:10). De kinderen Gods worden opgeroepen om eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid te zoeken (Matth. 6:33) en hier prioriteit aan te geven boven hun dagelijkse levensbehoeften. Dit 'zoeken' betekent dat Gods wil in de praktijk van hun dagelijks leven steeds centraal gesteld wordt. Bij zulke christenen wordt het Koninkrijk van God 'zichtbaar'. Lees hier ook eens 2 Petr. 1:3-11 op na en wel in het bijzonder de verzen 8 en 11!

6.1 Ingaan in het Koninkrijk.

Men wordt niet in het Koninkrijk geboren, tenminste niet door de normale geboorte. Wat uit vlees geboren is, is vlees (Joh. 3:6). Alleen via de geboorte uit water en Geest, de wedergeboorte, gaat men het

Koninkrijk binnen. Zonder wedergeboorte kan men het Koninkrijk Gods ook niet zien (Joh. 3:3). Nicodemus zag wel de manifestaties van het Koninkrijk: de tekenen en wonderen van de Heer Jezus, maar Hij was zelf het Koninkrijk op dat moment nog niet binnengegaan. Hij bezat op dat moment nog geen echt geestelijk inzicht hoewel hij een leraar van Israël was.

Met nadruk moet er op gewezen worden dat men in dit leven het Koninkrijk Gods binnengaat en niet pas na het sterven. Dit blijkt o.a. ook uit Matth. 23:13. De Heer Jezus verwijt de Farizeeën dat zij het Koninkrijk Gods toesluiten voor de mensen. Ze gaan er zelf niet binnen en laten anderen die trachten binnen te komen niet toe om binnen te gaan. Een andere bekende tekst is Coll. 1:13:

Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde...

Een aantal teksten over het Koninkrijk Gods hebben echter betrekking op het toekomstige Koninkrijk onder andere: Marc. 9:47 en Luc. 22:18

6.2 De sleutels van het Koninkrijk.

In Matth. 16:19 zegt de Heer Jezus tot Petrus:

"Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen".

Over de betekenis van dit vers bestaat veel discussie. De sleutels duiden in elk geval op autoriteit en wel autoriteit om dingen te doen in naam van de Heer. Een bepaalde opvatting is dan dat deze sleutels in principe voor elke gelovige zijn (Joh. 14:12). Anderen benadrukken weer dat de sleutels te maken hebben met de prediking van het evangelie. Hierdoor wordt aan mensen de gelegenheid geboden om het Koninkrijk Gods binnen te gaan. Dat de sleutels hier aan Petrus beloofd worden zou betrekking kunnen hebben op de prediking van Petrus, na de uitstorting van de Heilige Geest. Op die dag was er een oogst van drie duizend zielen (Hand. 2:41).

In de genoemde tekst wordt echter ook het binden en ontbinden genoemd evenals in Matth. 18:18. In het laatste geval heeft het duidelijk te maken met het uitoefenen van gemeentetucht. Het binden zou dan betekenen: iemand aan zijn zonde binden (bijv.: 1 Cor. 5:5) en ontbinden: iemand, in de naam van de Heer, zijn zonden vergeven (vergelijk ook Joh. 20:23).

In de Rabbijnse geschriften had binden en ontbinden te maken met het uitvaardigen van voorschriften. Daarom geloven veel commentatoren dat de sleutels betrekking hebben op de autoriteit binnen de gemeente van Christus. Zaken die gedaan worden in naam van de Heer en overeenkomstig Zijn wil zijn hebben 'bindende' betekenis, God verleent daar Zijn autoriteit aan. Het uitoefenen van gemeentetucht is hier een bijzonder geval van. In de meest ernstige vorm wordt iemand dan uit de gemeente verwijderd waardoor deze persoon eigenlijk buiten het Koninkrijk komt te staan. Het 'ontbinden' kan dan weer betrekking hebben op het vergeven van zonden in de naam van Christus.

6.3 Het geheimenis van het Koninkrijk

Deze uitdrukking komen we tegen in Marc. 4:11 waar de Heer Jezus tegen Zijn discipelen zegt dat het

geheimenis van het Koninkrijk Gods hun gegeven is maar dat tot hen die buiten staan alles komt in gelijkenissen. In Matth. 13:11 wordt in hetzelfde verband gesproken over de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen en in Lucas 8:11 vinden we de uitdrukking: de geheimenissen van het Koninkrijk Gods. Ook op andere plaatsen in het NT wordt gesproken van een geheimenis o.a. Rom. 16:25 en Col. 1:26. Hier vindt men niet de toevoeging: van het Koninkrijk Gods maar het is bij deze beide teksten wel duidelijk dat het er mee in verband staat.

Wat wordt er bedoeld met: het geheimenis van het Koninkrijk? Er wordt op deze plaats (Marc. 4:11) niet uitgelegd wat ermee bedoeld wordt maar uit het verband blijkt dat het te maken heeft met 'zaken' die het Koninkrijk Gods betreffen maar die verborgen zijn voor diegenen die buiten het Koninkrijk staan, zij kunnen immers het Koninkrijk Gods niet zien (Joh. 3:3). Mijns inziens mag je deze 'zaken' ruim zien en ik sluit me aan me aan bij de omschrijving die G.E. Ladd | 2 | gebruikt voor dit geheimenis (een beetje vrij vertaald):

"Het geheimenis van het Koninkrijk is dit: Vóór de voltooiing in de eindtijd, vóór de vernietiging van Satan en vóór de toekomstige eeuw is het Koninkrijk van God al gekomen en is met kracht het Koninkrijk van Satan binnengedrongen om de mensheid nu al te zegenen met vergeving, leven (Joh. 10:10) en gerechtigheid. De gerechtigheid van het Koninkrijk is een innerlijke en absolute gerechtigheid die alleen maar door God aan mensen gegeven kan worden".

Bij de discipelen zal dit geheimenis niet ineens volledig duidelijk zijn geweest. Toch was het hun gegeven om de geheimenissen van het Koninkrijk te kennen (Matth 13:11) en dit geldt ook voor de tegenwoordige discipelen. Als we het Koninkrijk Gods zijn binnengegaan door bekering en wedergeboorte dan laat de Heilige Geest ons geestelijk inzicht groeien. Het bovenstaande wordt dan (ook in praktische ervaring) duidelijk voor ons en naarmate we woekeren met de dingen die God ons heeft toevertrouwd zullen we ook meer inzicht van de Heilige Geest ontvangen over zaken van Gods Koninkrijk.

7. Het Koninkrijk Gods en de gemeente.

Er is al opgemerkt dat de gemeente niet het Koninkrijk Gods is maar wel instrument in het Koninkrijk. Door middel van de gemeente wordt het Koninkrijk Gods geproclameerd in deze wereld. Ik maak hierbij (persoonlijk) onderscheid tussen directe- en indirecte proclamatie. Onder directe proclamatie versta ik de evangelieverkondiging in al zijn vormen: prediking, huis aan huis-evangelisatie, vriendschaps-evangelisatie, zending etc. Indirecte proclamatie is de 'verkondiging' door het doen van goede werken in de naam van Christus en een heilig leven (Matth. 5:13-16). Beide vormen van proclamatie horen 'hand in hand' te gaan. Hoe zal men anders effectief het Koninkrijk Gods kunnen prediken zonder dat er sprake is van een heilig leven? In de gemeente van Christus moet sprake zijn van 'heiliging' anders blijft de gemeente zwak in de geestelijke strijd. Gods maatstaven voor een heilig leven zijn hoog maar niet onbereikbaar. De grondwetten van het Koninkrijk (de bergrede, Matth. 5 t/m Matth. 7) zijn voor de burgers van dat Koninkrijk: de kinderen Gods. De Heilige Geest die in hen woont stelt hen in staat om een heilig leven te leiden en toe te groeien naar het beeld van Christus. Het doel van God voor de totale gemeente is een gemeente zonder vlek of rimpel als bruid van Christus.

Iedere christen behoort ook betrokken te zijn bij de directe proclamatie van het Koninkrijk. Dit kan door ons persoonlijk getuigenis maar ook door ondersteuning van zendings- en evangelisatiewerk. Het is hier van belang te wijzen op het boek "Een koninkrijk van kracht" van John Wimber | 3 |. Hij stelt (pag. 63) dat onze evangelisatie meestal 'programmatische evangelisatie' is. De evangelist probeert het evangelie

duidelijk te maken door middel van rationele argumenten. De communicatie is eenzijdig en de toehoorders moeten passief luisteren. Er is sprake van een aanzienlijke organisatie en het zoeken naar de meest effectieve manier om het evangelie uit te leggen. Hoewel Wimber aan deze evangelisatievorm een legale plaats toekent pleit hij toch sterk voor 'krachtevangelisatie' dat is demonstratie van Gods kracht door tekenen en wonderen. Natuurlijk gaat dit gepaard met de gewone verkondiging maar de uitwerking is veel effectiever doordat de toehoorders Gods kracht dan ook gedemonstreerd zien. Het Koninkrijk Gods bestaat immers niet in woorden maar in kracht (1 Cor. 4:20). Wimber heeft hier in zijn eigen bediening opmerkelijke resultaten van gezien en hoe kan het ook anders? Het is een bijbelse manier van evangeliseren die we zowel in de evangelieën als in het boek Handelingen terugvinden. Veel christenen menen echter dat tekenen en wonderen alleen maar voor de tijd van de apostelen waren en niet meer voor nu. Gelukkig groeit wereldwijd het inzicht dat de gaven van de Heilige Geest ook voor de tegenwoordige tijd zijn.

De proclamatie van het Koninkrijk Gods wordt tegengewerkt door de machten der duisternis. In de confrontatie tussen het Koninkrijk van God en dat van Satan speelt de gemeente van de Heer Jezus een beslissende rol. Voor meer over deze geestelijke strijd wordt verwezen naar de betreffende les.

8. Verschillende visies.

Er zijn in de loop van de eeuwen verschillende visies geweest met betrekking tot het Koninkrijk van God. Ik noem hier enkele visies.

In de Rooms-Katholieke theologie wordt het Koninkrijk van God geïdentificeerd met de (RK) kerk hier op aarde. De grenzen van het Koninkrijk komen overeen met het machtsgebied van de kerk en het koninkrijk verbreidt zich door zending en door de opmars van de kerk in deze wereld.

De grondleggers van de Reformatie legden vooral de nadruk op de geestelijke en de onzichtbare betekenis van het Koninkrijk. Het Koninkrijk is een geestelijk koninkrijk waarin Christus macht uitoefent door de prediking van Zijn woord en door het werk van de Heilige Geest. Luther, in het bijzonder, onderscheidde tussen het Koninkrijk van de wereld en het Koninkrijk van Christus en stelde dat de mens via beide koninkrijken de Godsregering ervaart.

Later ontstonden er ook 'modernere' opvattingen over het Koninkrijk en werd de komst van het Koninkrijk uitgelegd als de opmars van de sociale gerechtigheid in deze wereld. Anderen (o.a. Albert Schweitzer) legden de nadruk op de eschatologische betekenis van het Koninkrijk en lieten geen ruimte voor de hedendaagse betekenis en groei van het Koninkrijk in deze wereld.

Aparte vermelding verdient nog de bedelingenleer (het dispensationalisme). De hoofdgedachte is dat Gods heilsplan in de geschiedenis van de mensheid verschillende tijdvakken of bedelingen kent. Hier zijn verschillende varianten van maar de meest bekende vorm is die welke ontwikkeld is door John Nelson Darby (1800-1882). Hij onderscheidde zeven bedelingen. Karakteristiek is ook zijn onderscheid tussen het evangelie van het Koninkrijk en het evangelie van de genade. De Heer Jezus kwam met Zijn prediking van het Koninkrijk tot de Joden (Darby stelt ook dat het Mattheus-evangelie uitsluitend voor de Joden bedoeld is). Hadden de Joden Hem aangenomen dan zou het Koninkrijk (het duizendjarig rijk) begonnen zijn. Dit gebeurde niet en dan wordt de gemeente gevormd en het evangelie der genade wordt gepredikt (dat is dus in deze tijd). Dit gaat door tot de opname van de gemeente. Hierna zal het evangelie van het Koninkrijk weer gepredikt worden (door 144000 Joden) totdat Christus terugkomt en Zijn duizendjarig rijk hier op aarde vestigt.

De opvattingen van Darby vinden hun weerslag in de tegenwoordig tamelijk populaire Scofield-bijbel. Heden ten dage zijn niet weinig christenen ook overtuigde 'darbisten'.

9. Slot.

Aan het slot van deze studie kunnen we niet om de vraag heen: Wat betekent het leven in het Koninkrijk Gods voor mij persoonlijk? Dikwijls beseffen we niet voldoende dat we behalve in een aards koninkrijk (dat der Nederlanden) ook leven in een bovennatuurlijk koninkrijk. Paulus zegt in Fil. 3:20: Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen...Paulus zegt dit als reactie op de aardsgezinde levensstijl van bepaalde christenen. Hij roept de christenen te Filippi op om een levenswandel te hebben die het Koninkrijk waardig is en stelt zichzelf (en zijn medewerkers) tot voorbeeld. Tegenwoordig zou dit al snel als aanmatiging worden aangemerkt want wie durft nu zichzelf als voorbeeld te stellen? Voor Paulus was dit echter geen probleem en uit het NT blijkt inderdaad dat hij recht van spreken had. Ook onze levenswandel moet het Koninkrijk waardig zijn (1 Thess. 2:12).

Dat we in een bovennatuurlijk koninkrijk leven betekent ook dat we de krachten van de toekomstige eeuw al, in een bepaalde mate, smaken (Hebr. 6:5) o.a. in genezing en bevrijding. De Heer Jezus noemt in Marc. 6:27 bevrijding het 'brood der kinderen'. Juist in de bevrijding wordt zo duidelijk gedemonstreerd dat het Koninkrijk van God sterker is dan het koninkrijk van Satan. Laten we ons als gemeente ernaar uitstrekken dat deze gaven ook in ons midden functioneren. Waarom accepteren we toch nog dat de tegenstander allerlei bedrieglijke tekenen en wonderen kan doen (o.a. in de New Age beweging) terwijl er bij ons vaak weinig 'bovennatuurlijks' gebeurt?

Er is al op gewezen dat wij, als burgers van het Koninkrijk deel hebben aan de proclamatie van het Koninkrijk en ook aan de hiermee gepaard gaande geestelijke strijd. Hierdoor zullen we ook een stuk lijden ervaren in deze wereld. Als we echter in het lijden van Christus delen dan zullen we ook delen in Zijn verheerlijking.

Tenslotte, maar niet in de laatste plaats, zien wij als burgers van het Koninkrijk uit naar de komende Koning: Onze Here Jezus Christus! De ontmoeting met de levende Heer moet de grote verwachting zijn voor elke christen (1 Petr. 1:13b). Wij zullen met Hem regeren in Zijn Koninkrijk indien wij in dit leven overwinnen (Opb. 3:21). De heerschappij van Christus is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan en zijn koningschap is een, dat onverderfelijk is (Dan. 7:15).

Literatuur.

- | 1 | Het Koninkrijk in de voltooid toekomstige tijd, Martien Jan de Haan (afstudeerscriptie Evangelische Theologische Academie, mei 1989).
- | 2 | Baker's Dictionary of Theology, G.E. Ladd (The Kingdom of God).
- | 3 | Een koninkrijk van kracht, J. Wimber en K. Springer.
- | 4 | A theology of the New Testament, G.E. Ladd.